

Mál nr. 234/2017**M og
váttryggingafélagið V1 vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A og
váttryggingafélagið V2 vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B.****Árekstur bifreiða á Norðurlandsvegi 3.1.2016.****Gögn.**

Málskot málskotsaðila, móttakið 17.7.2017, ásamt fylgiskjölum.

Bréf V2, dags. 31.7.2017.

Bréf V1, dags. 3.8.2017.

Málsatvik.

Í frumskýrslu lögreglu kemur fram að árekstur varð með bifreiðum A og B, sem báðum var ekið eftir Norðurlandsvegi, bifreið A hafði verið ekið í suður og bifreið B í norður í aðdraganda árekstursins. Í skýrslunni kemur fram að mikið tjón hafi verið sjáanlegt á bifreiðunum, sérstaklega á vinstra framdekki hvorrar um sig og mat lögreglumanns, af ákomum að ráða, að bifreiðunum hafi verið ekið beint framan á hvor aðra. Við frekari rannsókn lögreglu var bifreiðum stillt upp í líklega stöðu við árekstur og þá kemur fram að ákoma er fyrst og fremst á vinstri hliðum beggja bifreiða, á vinstra frambretti og hjólbarða bifreiðar B en á allri hlið bifreiðar A. Í framburðarskýrslu ökumanns bifreiðar A kemur fram að hún hafi slasast alvarlega og muni fyrst eftir sér í þyrlu Landhelgisgæslunnar eftir áreksturinn en hún muni ekki eftir aðdraganda árekstursins. Í framburðarskýrslum sem teknar voru af ökumanni bifreiðar B kemur fram að hann geti ekki lýst atburðum í aðdraganda áreksturs þar sem allt hefði gerst svo hratt og hann geti heldur ekki sagt til hvort bifreið A var ekið á réttum vegarhelmingi. Í gögnum málsins liggja einnig fyrir framburðarskýrslum af ökumanni og farþega bifreiðar sem ekið hafði verið á eftir bifreið B áður en árekstur varð og gátu hvorugt þeirra sagt til um staðsetningu bifreiða A og B þegar árekstur varð. Þau báru hins vegar um akstur ökumanns bifreiðar B einhverju áður en áreksturinn varð og að bifreiðinni hafi þá verið ekið þannig að hún hafi rásað milli akreina á veginum. Önnur vitni báru einnig um að aksturslag ökumanns bifreiðar B hafi, nokkru fyrir áreksturinn, verið þannig að bifreiðinni hafi verið ekið yfir á rangan vegarhelming. Í skýrslu frá Rannsóknarstofu í lyfja- og eiturefnafræði kemur fram að bæði flogaveikilyf, sem og róandi og kvíðastillandi lyf hafi fundist í blóðsýni sem tekið hafði verið úr ökumanni bifreiðar B rétt eftir áreksturinn. Magn var í lækningalegum skömmtum en mat stofnunarinnar er að sökum slævandi áhrifa umræddra lyfja megi ætla að ökumaður hafi ekki getað stjórnað bifreið með öruggum hætti. Í lokaskýrslu lögreglu vegna rannsóknar málsins kemur fram mat lögreglumanns um að ekki sé hægt að fullyrða hvor ökumanna beri ábyrgð á árekstrinum.

M telur að gögn málsins sýni með að bifreið B hafi verið ekið yfir á rangan vegarhelming og á bifreið A við áreksturinn. M vísar til framburða nokkurra vitna um aksturslag ökumanns bifreiðar B yfir á rangan vegarhelming á fjölförnum vegi, sem endað hafi með tilkynningu eins vitnis til lögreglu um aksturslagið. M telur að það að bifreið B hafi ítrekað verið ekið yfir á rangan vegarhelming á leið sinni frá Sauðarkróki að Staðarskála gefi skýrar vísbendingar um að þannig hafi háttað til við árekstur við bifreið A. Einnig vísar M til þess að í framburði ökumanns B hafi komið fram að hann hafi áður en áreksturinn varð ekið yfir á rangan vegarhelming og því sé framburður hans um að hann muni ekki atvik í aðdraganda árekstursins sjálfs misvísandi og ótrúverðugur, en hann beri annars vegar þannig og hins vegar að hann sé viss um að hann hafi ekið á réttum vegarhelmingi. Einnig vísar M til álits Rannsóknarstofu í lyfja- og eiturefnafræði um ástand ökumanns bifreiðar B sem og ákoma á bifreiðunum, sem M telur að bendi til að bifreið B hafi verið ekið á bifreið A sem hafi reynt að beygja frá. M telur, af þessum atriðum vegnum, að sannað sé að ökumaður B hafi ekið gegn fyrirmælum 1. mgr. 14. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 um að hafa ökutæki eins langt til hægri á akbraut og hægt er og beri því fulla ábyrgð árekstri við bifreið A.

Í bréfi V1, dags. 3.8.2017, er tekið undir öll sjónarmið M og þykir því ekki nauðsynlegt að tilgreina þau aftur. V2 telur að ökumaður bifreiðar B eigi að bera ábyrgð á árekstrinum.

Í bréfi V2, dags. 31.7.2017 er vísað til niðurstöðu rannsóknar lögreglu vegna málsins um að ósannað sé hvorri bifreiðinni hafi verið ekið yfir á akrein hinnar og telur að skipta eigi sök til helminga á grundvelli þess. Einnig kemur fram að V2 telji ekki óyggjandi af niðurstöðu blóðrannsóknar á blóðsýni úr ökumanni bifreiðar B að hann hafi verið óhæfur til aksturs.

Álit.

Í gögnum málsins liggur fyrir að ekkert vitni sá nákvæmlega stöðu bifreiðanna A og B þegar árekstur varð og í rannsókn lögreglu kemur ekki fram að það megi ráða með skýrum hætti af ummerkjum á vettvangi eða ákomu á bifreiðum A og B. Almennar sönnunarreglur gera ráð fyrir því að sá sem heldur því fram að atvik hafi orðið með ákveðnum hætti beri sönnunarbyrði um það. Í þessu máli má sjá á framburði ökumanna og farþega bifreiða, sem óku um Norðurlandsveg á sama tíma og ökumaður bifreiðar B, að aksturslag þeirrar bifreiðar hafi verið þannig að bifreið B rásaði milli akreina og var þannig ekið yfir á ranga akrein í fleiri en eitt skipti. Þó þær upplýsingar liggja fyrir í skriflegum framburðum er enginn sem sér stöðu bifreiðar B eða A þegar árekstur verður eða rétt fyrir það atvik. Þó leiða megi einhverjar líkur að því að fyrri aksturslag ökumanns B gefi vísbendingar um að þannig hafi það verið þegar hann bætti bifreið A, verður það ekki með nógu óyggjandi hætti leitt af gögnum málsins að sannað sé að ökumaður bifreiðar B hafi ekið yfir á rangan vegarhelming og þannig hafi hann brotið gegn ákvæði 1. mgr. 14. gr. umferðarlaga nr. 50/1987. Að því sögðu verður heldur ekki sannað að árekstur verði rakinn til þess að ökumaður bifreiðar B hafi verið undir áhrifum lyfja, en fram kemur í rannsóknarniðurstöðu Rannsóknarstofu í lyfja- og eiturefnafræði að skammtar hafi verið í lækningaskyni og einnig kemur fram að M sé flogaveikur, en mat lækna hafi verið að litlar líkur væru á því að flogaveikin hefði áhrif á aksturshæfni.

Eins og sönnunarstaða málsins er og með hliðsjón af því að mat nefndarinnar fer einungis fram á grundvelli skriflegra sönnunargagna verður að telja ósannað að ökumaður bifreiðar B hafi ekið yfir án rangar vegarhelming og á bifreið A. Vegna óvissu um staðsetningu bifreiðanna skiptist sök því til helminga.

Niðurstaða.

Sök skiptist til helminga milli ökumanna bifreiðanna A og B.

Reykjavík, 5. september 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.